

Блакить мою душу обвіяла... (скорочено)

Павло Тичина

Блакить мою душу обвіяла.
Душа моя сонця намріяла,
Душа причастилася кротості трав –
Добридень я світу сказав!
Струмок серед гаю як стрічечка.
На квітці метелик мов свічечка.
Хвилюють, маюють, квітують поля
Добридень тобі, Україно моя!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Скажи вранці світові "Добридень!" — і будуть добрими твій день, твоє життя. Поглянь навкруги, як гарно світить сонце, як тихо шепочуться трави, дзюрчить струмочок, пурхає метелик. Хай усе це наповнить твоє серце добром, любов'ю до рідного краю. Такий і прямий зміст і підтекст поезії П. Тичини "Блакить мою душу обвіяла..."